

Ilggadējais Latvijas Nacionālās operas solists **Samsons Izjumovs** (1950) ir viens no izcilākajiem Latvijas baritoniem. Pievienojoties mūsu Baltā nama solistu ansamblim 1978. gadā, viņš uz skatuves aizvadījis vairāk nekā četras desmitgades, iemantojot nedalītu publikas atzinību un kritiķu labvēlību, kā arī kolēģu cieņu un apbrīnu.

Samsona Izjumova balss tembram piemīt samtaina nokrāsa, sulīgs un silts skanējums, bet dziedājuma izteiksmei raksturīgs cēlums un emocionāls dziļums. Baritons lieliski izjūt mūzikas smalkākās nianšes un meistarīgi sapludina sevi un atveidojamo tēlu, tādējādi uzrunājot ne vien ar vokāli pārliecinošu sniegumu, bet arī emocionāli piepildītu un spožu aktiermākslu.

Harizmātiskais dziedātājs ir arī izslavēts skatuves partneris, kura personības starojums un pārliecība, atbalsts un padoms, arī nosvērtība, miers un stabilitāte ir kvalitātes, kas spēlējušas būtisku lomu ne vienā vien LNO iestudējumā. Nozīmīga personība paša Samsona Izjumova ceļā savukārt bijusi Gurijs Antipovs, kura vokālo klasi Latvijas Valsts konservatorijā (tagadējā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā) Daugavpilī dzimušais talants absolvēja 1979. gadā.

Nabuko, Rigoletto, Makbets, Skarpija, Jevgeņijs Oņegins, Tomskis, Šarpless, Amonasro, Poza, Renato jeb grāfs Ankarstrēms, Žoržs Žermons, Boriss Izmailovs, Aļeko, Dēmons – tās ir vien dažas no Samsona Izjumova leģendārajām operlomām. Līdzās tām ir arī spilgti sniegumi vokālinstrumentālos opusos, tostarp Mocarta, Verdi un Forē "Rekviēmos", arī Brāmsa "Vācu rekviēmā" un Orfa *Carmina Burana*, kā arī savijņojošas atklāsmes kameramūzikas repertuārā.

Mākslinieks ar panākumiem piedalījies vairākos starptautiskos konkursos, tostarp 1985. gadā ieguvis 1. vietu Georga Otsa starptautiskajā vokālistu konkursā Tallinā. Samsons Izjumovs ir arī "Aldara" Gada balvas laureāts (1997) un par ieguldīto mūža darbu LNO mākslinieciskajā jomā viņš 2015. gadā saņēmis "Latvijas Gāzes" Gada balvu Operai. 2010. gadā Samsonam Izjumovam piešķirts Triju zvaigžņu ordenis, un tieši pirms 25 gadiem gadiem saņemtajam Latvijas valsts augstākajam apbalvojumam mūzikā par izcilu sniegumu šogad pievienojas vēl viena Lielā mūzikas balva – "Par mūža ieguldījumu".

Diriģents **Imants Resnis** (1949) ir neremdināms latviešu muzikas patriots, aizrautīgs piemirstu vērtību jaunatklājējs un jaunu ideju rosinātājs.

Būtisks posms viņa radošajā dzīvē saistās ar Liepājas Simfonisko orķestri, kura mākslinieciskā vadītāja un galvenā diriģenta godā Imants Resnis bija no 1992. līdz 2009. gadam. Šo septiņpadsmit gadu laikā maestro būtiski paplašināja orķestra repertuāru un līdztekus koncertiem Liepājā, Rīgā un citās Latvijas pilsētās regulāri devās ārzemju viesturnejās, kā arī veica nozīmīgus ieskaņojumus. No bagātīgā devumu klāsta lai te izceļam kaut vai tikai augsti novērtētos albumus "Latviešu simfoniskās mūzikas dārgumi" (2001) un Jurjānu Andreja mūzikai veltīto "Mostaties, stabules un kokles!" (2006), vai Imanta Kalniņa leģendārās 4. simfonijas oriģinālversijas atskaņojumu.

Imants Resnis ir ārkārtīgi spilgta personība, kamdēļ nav pārsteigums, ka viņa paustajam viedoklim piemīt spēks sašūpot Latvijas kultūras vidi un rosināt pārmaiņas. 1993. gadā diriģents vēju pilsētā aizsāka starptautisko Pianisma zvaigžņu festivālu, kurā viesojušies ap 170 pianistu no vairāk nekā 30 valstīm. Tāpat Imants Resnis bijis viens no Liepājas koncertzāles "Lielais dzintars" būvēšanas iniciatoriem, tādējādi rosinot arī diskusijas par vairāku citu reģionālo koncertzāļu tapšanu Latvijā.

Mūziķa gaitas Imants Resnis sācis kā čellists, mācoties Emīla Dārziņa Mūzikas vidusskolā un studijas turpinot Latvijas Valsts konservatorijā (tagadējā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā), kur 1972. absolvējis čella klasi, bet 1982. gadā ieguvis diplomu kā simfoniskā orķestra diriģents. No 1967. gada viņa mākslinieciskā darbība bija saistīta ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri, sākumā darbojoties tajā kā čellistam, bet kopš 1987. gada – kā diriģentam, kopā ar šo kolektīvu 1988. gada festivālā "Prāgas pavasaris" gūstot arī pirmo starptautisko atzinību kā diriģentam.

Diriģenta ceļā nozīmīga bijusi arī papildināšanās P. Čaikovska Maskavas Valsts konservatorijā pie leģendārā Genādija Roždestvenska. Un arī pats Imants Resnis pievēries pedagoģijai – vairāk nekā četras desmitgades viņš ir arī JVLMA mācībspēks, šobrīd orķestra diriģēšana katedras emeritētais profesors, kura klasi absolvējuši arī tādi starptautiski novērtēti talanti kā Jānis Liepiņš, Atvars Lakstīgala, Mārtiņš Ozoliņš u.c. Vienpadsmit gadus Resnis vadījis arī JVLMA orķestri, tāpat bijis Kauņas simfoniskā orķestra galvenais diriģents un aizvien sadarbojas ar vairākiem citiem Lietuvas

kolektīviem. Viesdirigenta statusā Resnis viesojies Turcijā, Meksikā, Kolumbijā un Portugālē, bet 2000. gadā kopā ar Berlīnes Simfonisko orķestri uzstājies Ēģiptē.